

manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse, parternes aldersforskel samt parternes eventuelle tidligere ægteskaber.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at der med det den 31. maj 2002 vedtagne lovforslag nr. L 152 om forslag til lov om ændring af blandt andet udlændingeloven og ægteskabsloven gives udlændingemyndighederne endnu flere redskaber til at afsløre proformaægteskaber. Der skabes således mulighed for, at vielsemyndigheden ved borgerlige vielser til Udlændingestyrelsen kan indberette tilfælde, hvor der er grund til at antage, at der er tale om et proformaægteskab, ligesom kommunalbestyrelsen nu har en lovfæstet ret til uden samtykke fra en udlænding eller dennes ægtefælle til Udlændingestyrelsen at afgive udtalelse om forhold, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelsen af sager om ægtefællesammenføring, herunder oplysninger om proformaægteskaber.

For så vidt angår hjemmesidens ophavsmand kan jeg bekræfte, at vedkommende er ansat som studentermedhjælper i ministeriets integrationsafdeling, idet han er overført til ministeriet fra det tidligere By- og Boligministerium i forbindelse med ministerieomlægningen. Hans arbejdsopgaver er ikke relateret til spørgsmål omkring familiesammenføring.

Det falder uden for de rammer, der gælder for spørgsmål stillet i henhold til Folketingets Forretningsorden § 20 nærmere at redegøre for de forskellige overvejelser omkring en enkelt medarbejders ansættelsesforhold som følge af de aktiviteter medarbejderen udfører som privatperson.

Jeg kan dog kort oplyse, at vedkommendes anvendelse af ministeriets mailadresse omgående og skarpt blev påtalt, hvorefter anvendelsen straks ophørte. Endvidere kan jeg oplyse, at enhver omgåelse af loven, der kan føre til straf, vil blive vurderet med henblik på afskedigelse.

Spm. nr. S 2337

Til justitsministeren (31/5 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Er ministeren enig med Københavns Politi i, at udklædning som selvmordsbomber ikke giver

anledning til »mistanke om kriminelle handlinger«?

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 1920 meddeler ministeren, at politiet i København ikke ønsker at retsforfølge udklædte selvmordsbombere. Da sagen er af principiel karakter, må det være væsentligt at få ministerens vurdering af, hvorvidt udklædte selvmordsbombere kan betragtes som opfordringer til vold eller i hvert fald forstyrrelse af den offentlige ro og orden.

Spørgeren gør også opmærksom på, at det i juridisk forstand næppe er afgørende, om våben og dynamitstænger er attrapper eller ej, da deres skræmmende virkning er afgørende.

Endelig gør spørgeren også opmærksom på, at et helt tilsvarende tilfælde i Tyskland betragtes med langt større alvor fra myndighedernes side, jf. spørgsmål nr. S 1920. I Danmark har den pågældende familiefader, der udstyrede sin dreng som selvmordsterrorist, åbenbart ikke fået nogen påmindelse fra myndighedernes side om, at en sådan adfærd ikke er forenelig med ophold i landet.

Svar (12/6 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I min besvarelse den 22. maj 2002 af spørgsmål nr. S 1920 fra samme spørger er gengivet en udtalelse fra Politidirektøren i København, hvoraf fremgår, at Københavns politi ikke har fundet grundlag for at indlede efterforskning i anledning af en demonstration foran den israelske ambassade den 2. april 2002.

Det beror på en vurdering af de oplysninger, der foreligger i det enkelte tilfælde, om der efter de almindelige strafferetlige og – processuelle regler måtte være grundlag for at indlede efterforskning i en sag. Som nævnt har politidirektøren ikke i den omtalte sag fundet grundlag herfor.

Det kan tilføjes, at politidirektørens vurdering af sagen i givet fald eventuelt vil kunne prøves af statsadvokaten, som efter retsplejeloven fører tilsyn med politimestrenes behandling af straffesager og behandler klager over politi-